

Velikonoce 2006 v Sedlicích

Sojkaples - Rock'n'roll

25.
8.

10

OSLAVTE S NÁMI DESET LET SOJKY!

Gaisthal 2006

Klasik

30.7.-12.8.2006

Junior
12-19.8.2006

více info na www.sojka.cz

Madlesčín úvodníček 4

Co je nejaktuálnějšího aneb Sojka ještě za tepla 5

Něco skutečně delikátního – Sojčí Delikatesy 6

Bu, bu, bu, bu, BULVÁR!!!! 8

Gulášek bez knedlíka, zato s předsedou! 10

Sojčí MOuDROSTI 12

Všechno se snědlo, ale co z toho se strávilo? 14

P. S.: Poldiho poStřehy 22

Sprechen Sie Deutsch mit Léňa 24

Výcuc ze Sojčích zasedání 25

Špigyho kutírna 26

REDAKCE

Redaktoři:	Magdaléna Černá, Lukáš Kadleček, Michal Janoš, Petr Špičan, Petr Vondruška
Stálí spolupracovníci:	Leo Černý, Pavel Bobek, Zuzana Koslerová
Loga rubrik:	Zorka Krejčí
Design:	Ondřej Špičan, Michal Janoš, Petr Vondruška
Korektura textu:	Pavel Bobek
Adresa redakce:	Poříčí 1 b, Brno, 635 00, Telefon: 608/630386
Další kontakty:	E-mail: madleska@hotmail.com, sojka@sojka.cz

Miláčky a Miláčkové,

zcela upřímně vzato, dneska to stojí zato. Tohleto je číslo, ze kterého vzpomínky, dojmy a pozvánky jenom tečou! Máme za sebou parádní start v roce 2006, když tak nad tím přemýšlím, tak se nám zatím všechno daří. Nechci to nijak zakřiknout, ale možná je to tím, že je nám sám osud nakloněn, a to proto, že rok 2006 je pro Sojku něčím výjimečným a jedinečným. V letošním roce totiž Sojka oslaví desáté narozeniny. Je to tak, je na místě si zabilancovat, zavzpomínat, oslavit to, co se povedlo, poučit se z toho, co se nepovedlo, a tak vůbec...

Moc se na tu naši oslavu a setkání těším, protože mám na rukou deset prstů, a ať mi nějaké upadne, jestli každý z těch deseti sojčích let nebyl unikátní. Věřte mi, já byla u toho, rok po roce, a ať bylo horký léto anebo Vánoce, vždycky jsem věděla, že to, co děláme, má smysl, a proto mi úsměv na tváři kysl, když nám někdo házel pod nohy klacky a místo pohlazení se rozdávaly facky!

No a i když to stálo i spoustu času a odříkání a nebyl to jenom medík, tak to všechno byla práce příjemná a všechny ty zkušenosti a hlavně kamarádi, co sem jenom já na svojí sojčí pouti potkala, ty bych nevyměnila ani za zlatýho pašíka, co vám na počkání česko-německou hymnu zakvíká :)

Tak a tohle všechno je důvod, proč vám společně se Zobákem posíláme i pozvánku na

oslavu! Vy, kterých se to týká, tzn. všechny Sojky tělem i duší nad šestnáct, se sleťte v srpnu. Kam? No přece tam, kde Sojka dostala křídla! Do Gaisthalu, na to naše místo nejmagičtější! Tam, kde se Sojka narodila před deseti roky, tam, odkud se často řídily její kroky, kde se ledacos dobrého upeklo, a to nejen v táborové kuchyni, ale i obrazně, co se budoucnosti náš všech týkalo a týče. Tak, to byla i reklama pro naše nové Sojky, Gaisthalu neznalé, po těchto řádcích je vám jasné, že na tomhle místě nemůžete chybět a musíte dorazit na letní tábory!

Jinak, moji milí, pusťte se do čtení, ať nikdo z vás nelení, hlaste se na tábory, na oslavu, a pozor, ať vám jaro nepoplete hlavu. Těším se velice na vaše rozesmáté tváře, až roztočíme ten náš „sojčí balón“, až si stoupnem k naší „sojčí káře“ a společně ji potáhneme dál!

A nezapomeňte, že **DESÍTKOU TOPRONÁS NEKONČÍ!!**

Sojka za tepla

Teplejší než nejteplejší jižní kraje, kde všechno zaručeně taje, je zpráva o dotacích. Můžeme si vydechnout – uffff, protože máme přislíbené peníze na příští rok od MŠMT, MZV, Magistrátu města Brna a – pozor!!!! toto je novinka – i od čelákovické radnice!!!!

A další zpráva pro ty, kdo s ní ještě neměli tu čest – vrátila se nám Zuzka Koslerová, sluníčko naše usměvavé:-) Vrátila se z Evropské dobrovolné služby, kterou absolvovala v Norsku a vy si můžete její vyprávění přečíst na sojkastránkách, pod odkazem *Evropská dobrovolná služba (EVS)*.

No a když už jsme se zmínili o Evropské dobrovolné službě, tak mám pro vás další novinku z nejhavějších. V únoru jsme se Zůzou absolvovaly školení EVS a zajistily jsme tak Sojce proškolené persóny a možnost vysílat dobrovolníky do zahraničí. Co to přesně obnáší se dozvíte v mém skromném článku v rubrice „Všechno se snědlo...“.

Jinak jsme se samozřejmě několikrát poradili, nebojte, jsme pilní a myslíme na vás, výsledkem toho, jak jsme se pěkně na všechno připravili, byl únorový ples v Praze

a velikonoční tábor v Sedlicích. S menšími zádrhly proběhlo obojí, nicméně vy všichni zúčastnění, co až tak pod tu pokličku nevidíte, jste – troufám si hádat – vůbec nic nepoznali:). Soupis rad najdete opět v rubrice „Všechno se snědlo...“

A teď novinka jako hrom, jako hrom hromatej, celej rohatej, Jířa, která nedávno zde v Zobáku na vás vykukovala ze svatební fotografie, ta naše Jířa zrzavá, má miminko. Malou holčičku, jmenuje se Emilka. Tak milá Emilko, Sojka tě zdraví, posílá ti pravé ptačí klofnutí (to jako místo políbení), buď zdravá a veselá a doufáme, že tě v létě uvidíme!!! A abyste věřili, jaká je to holka pěkná, tak tady jí máte na fotce!

No a taky teda nevím, jestli je tu ještě někdo, kdo to neví, ale v červenci se čeká přírůstek i u Andrlů. A tak tedy můžete si doma tipovat, jestli Vojta bude mít bráchu a nebo ségru. Tak držíme palce, ať je všechno v pořádku. To se nám ten sojčí klan rozrůstá, to je krááááasa!

Pánečku, mám ráda ten jarní čas, kdy vám všem máme opravdu co nabízet... Takže jistě jste nepřehlédli reklamu na začátku Zobáku a je vám jasné, že frčí přihlašování na letní tábory.

Připomínám, že...:

První etapa letos vypukne v termínu 30.7. - 12.8. 2005, už jsou zprovozněné přihlášky, takže se hlaste, než to udělá někdo jiný a nebude místo!!! První etapa je tradičně od 13 – 16 let a nepokoušejte se smlouvat vy, komu už táhne na osmnáct a nebo vy, kdo ještě nevidíte ani na stůl :-). Buďte si jistí, že tohle věkové rozdělení má své důvody...

A etapa druhá samozřejmě bez prodlení navazuje v termínu 12. - 19.8.2005. Víím o několika natěšených účastnících loňského tábora, kteří by dali království a půlku princezny za to, aby už bylo léto a mohlo se jet, co říkáš, Týnko? :-). Těšte se všichni, kterým je od 9 – 12 let, už se pro vás brousí program!

Ovšem dnes, tu máme něco speciálního, co už jsem předdeslala v úvodníku!

DÁMY A PÁNOVÉ, DOVOLTE MI POZVAT VÁS NA VELKOLEPOU OSLAVU SOJČÍCH KULATIN!!!!

Ano, nemýlíte se, nepočítáte špatně, Sojka už opravdu létá a zpívá a vůbec všechno dělá,

plných deset let! A my to s vámi hodláme také patričně oslavit, zavzpomínat si, prožít společně něco nezapomenutelného. Na všechny detaily se jukněte do pozvánky, kolem celé akce funguje hot-line (můj a nebo Pájův mobil), kdybyste se na něco chtěli zeptat. Prosíme, vyplňte přihlášku co nejdříve a důrazně vás žádáme, zaškrtněte zodpovědně, čeho se zúčastníte.

Jinak zcela ve zkratce – akce je pro šestnácti a dále staré Sojky a sympatizanty, koná se v Gaisthalu v termínu 25. – 27. srpna, bude to stát 10 Euro a více – chápejte to tak, že deset Euro je minimální příspěvek, kdo chce, může dát víc. Jinak doprava po vlastní ose, individuálně se to bude dát nějak domluvit s místama v autě apod. No a co vás čeká a nemine již najdete v pozvánce. A tady je pro ochutnávku plakátek, zvaldo na akci :)

***Oslavte s námi
10 let Sojky!***

Sojčí Delikatesy

DESÍTKOU TO PRO NÁS NEKONČÍ...

1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006

ZEHN JAHRE UND WEITERGEHT´S...

Z.7.D.

Páni a dámové, všechny Sojky i Sojkové! Vítám vás srdečně již u pětadvacátého bulvárního sloupku! Dost děsivé numero, když si člověk uvědomí, že vychází jen 3 zobáky do roka. Ale do starého železa ještě v žádném případě nepatříme! Nádherným příkladem je třeba Michi, který se nedávno na stará kolena zamiloval. Ale jak, přátelé! Znáte to pořekadlo o tom, jaký je to žár, když chytne stará stodola? :) Zapřísáhlý starý mládenec a najednou ve čtyřiašedesáti lup ho! Jeho vyvolená se jmenuje Alenka a je moc fajn! A co na to pan Bulvár? Snad jen: *Michi, hodně štěstí, zlom vaz a .. dobře ti tak :)!*

Druhý drb je zase o Michim, snad mi to odpustíte jak vy, tak on. Když o tuhle příhodu se nejde nepodělit. Protože jsme kluci ušatí čelákovičtí sportovně založení, chodíme často týrat jeden druhého na squashový dvorec. Samozřejmě, že se na to i patřičně oblékáme, pokud...pokud si ovšem doma nějakou součást výstroje nezapomeneme. A světe div se, právě to se stalo nedávno ještě svobodnému Michimu! Nechal doma kraťasy, ale protože je formát a nechtěl mě připravit o sportovní zážitek, rozhodl se hrát ve spodním prádle:) – za což mu dodatečně děkuju. Připravil tak nejen pro mě, ale i pro dvě přihlížející dívky nejednu veselou chvíli. Michiho trenčle byly totiž, přátelé, ušity z babiččina svátečního ubrusu a jako takové po celodenním nošení už ani zdaleka nedržely svůj původní tvar. A protože všichni dobře znáte ze školních lavic Newtonův pohybový zákon setrvačnosti,

dovedete si sami představit důsledek prudké změny směru pohybu Michiho balet'áckého těla:) A že se umí za míčkem natáhnout skoro do roštěpu! Teď mě napadlo: *Jestli se jedna z těch divaček náhodou nejmenovala Alča?!?*

Dobrá, nechme Michiho chvíli vydechnout a mrkněme do jiného soudku! Jestlipak třeba víte, že Konny, německá vedoucí, bydlí teď na nějaký čas v Brně u Poldiho s Madlou? Vzali ji mezi sebe skoro jako potomka a vydatně jí pomáhají i s výukou češtiny, což už jistě zaregistrovali i všichni účastníci Sedlic. Počítám, že v létě na Géčku bude Konča česky plynně hovořit, ovládat vyjmenovaná slova i shodu podmětu s přísudkem. Bulvár volá: *BRAVO, Končo! A přiveď další!*

Tak a teď mám chuť si rýpnout do nějakého Budějovičáka! Máme v Sojce nějakého? No jistě! Pan Špigy už nám chytá jižanský akcent až to zvoní! Už nejedí do Budějovic, ale do Budějce. Už nespěchá, ale zásadně „chvátá“. Už nesvačí párek v rohlíku, ale PIKADOR. A tak dále.. Bohužel čas letí, takže i on dospěl do posledního semestru a za měsíc ho čekají státnice – z němčiny a z ruštiny, žádná sranda! Minulý týden měl takovou malou generálku, jazyková soutěž v samotné Praze! A jak dopadl? Výtečně, obsadil druhou příčku, stříbrnou medaili, senzace! *Co na tom, že soutěžili jen dva? :)))*

Víte, čím si radní sojky krátí dlouhou chvíli na dlouhých cestách? Objevili jsme úžasnou

věc. Zkuste vzít první písmeno ze svého křestního jména a prohodit ho s prvním písmenem z příjmení. Vznikají tak nádherné kousky! Např. Čadla Merná, Šetr Pičan, Kuky Ladleček, Čoldi Perný, Žoňa Menišková, atd. ..

Úplně závěrem tu mám malou soutěž! Jestli jste pozorně četli, tak v jednom z bulvárních drbíků jsem se tentokrát nechal inspirovat hláškou ze známého českého filmu. Vaším úkolem tedy bude tu hlášku najít, zjistit z jakého je filmu a to celé mi co nejdříve poslat emailem na adresu lukas.kadlecek@seznam.cz. První z vás vyhrává především zisk mého obdivu, ale také slib, že jeho jméno bude v příštím bulváru uveřejněno na čestném místě, na přání i s fotografií! ;)

A absolutní tečkou by mohl být tento lehce napolitický vtípek:

Jde náš pan premiér, sužován vysokým státním dluhem, se svým ministrem financí okolo zastavárny. Náhle dostane nápad a zvolá na ministra: ZASTAVIT STÁT ! :))

Loučí se váš Kukáš Ladleček

Náš tým pro ODHALENÍ tentokrát objevil Špigyho utajenou ulici!

A bývalý pan předseda by se nám býval ani nepochlubil, že kdysi býval porodním dědkem..

„Zevní hmaty používané v porodnictví. Palpační vyšetření břicha těhotné. Slouží k určení fundu dělohy- lokalizaci zad plodu, končetin a k orientačnímu posouzení množství amniové tekutiny.“

Milé Sojky, milí Sojci,

tak si to představte: má realistická předpověď, že svůj příspěvek do Zobáku budu smolit na poslední chvíli pár hodin před uzávěrkou, se nesplnila, a já místo toho sedám k počítači už dnes na Boží hod velikonoční. Kolem mě jsou rozházené sojčí věci přivezené právě ze Sedlic – slovníky, tužky, papíry, tiskárna (ostatní už je uloženo v našem Sojka-sklípku na pražské Letné) – , špinavé oblečení stále vězí v krosně, na mailu zůstává tuna nezodpovězených zpráv a v hlavě zas plno vzpomínek a zážitků, které člověk jen těžko hnedle vymaže.

Máme za sebou zas jeden vydařený tábor, kde jsme podle mého dokázali, že si umíme poradit s nelehkými situacemi – kromě bezmála celotýdenního deště především s novými provozovateli Pilského mlýna v Sedlicích, kde jsme byli letos o Velikonocích už potřetí. Nebudu to dlouho rozebírat, nicméně vězte, že obě naše hlavní vedoucí, a to především ta česká, vlastně vedly kromě tábora i chod celého domu, kuchyni počínaje a nejrůznějšími opravami konče. A přesto (nebo i proto) budu mít tenhle tábor uchován v hlavě jako jeden z nejpovedenějších – když si vzpomenu na perfektně fungující a akční tým složený převážně z mladších vedoucích, na výborné a vlastně bezproblémové účastníky a účastnice, z nichž ti/ty starší nás svou duševní vyspělostí i rozhledem každou chvíli mile překvapovali/ly!

Kromě Velikonoc mi ale na mysli leží i další halda věcí – odhlédnu-li od školy, která se bohužel marně snaží atakovat mou pozornost, je to podzimní ČS 2006, kde bude zvolena nová rada, a vůbec nejžhavěji pak oba letní tábory. Jak nejlépe složit oba týmy, aniž bychom se nedopustili nějaké velké asymetrie a zároveň respektovali specifika obou etap, se zdá být obtížně řešitelným rébusem. Otázka je to ale dosti žhavá, protože první přípravný víkend je tu co by dup. O něco delší čas nás dělí od Členského shromáždění. Tady však musí ti, co se pokusí své „posty“ obhájit, resp. se na ně dostat, přemýšlet v podstatně delším časovém horizontu. Nerad bych se totiž bral moc vážně, ale pravdou je, že rada v užší ani širší podobě (s přísedícími) není nafukovací, a tak každý z případných zájemců a kandidátů, jako že jich myslím není málo (což je víc než potěšující), musí své rozhodnutí pečlivě zvážit a srovnat se s tím, že být v radě znamená především podílet se na zdolávání velkého kusu práce (jejíž výsledky jsou pak ale tou nejlepší odměnou). Kromě toho musí umět realisticky a sebekriticky zhodnotit své výkony a vůbec sebe sama: Co jsem udělal/a dobře, kde jsem chyboval/a? Kde jsou mé rezervy? Jak to vidím do budoucna? To všechno jsou otázky, které je nutno si klást.....

Aby ale to kladení otázek bylo příjemnější, ještě bych rád vzpomenu na únorovou sojčí párty pod taktovkou plesového ředitele Lukáše – osobně děkuji všem za účast a doufám, že jste se pobavili také tak dobře

jako já!!! Tento téměř fenomenální úspěch je velkou výzvou do budoucna a také pro nadcházející akce netáborového charakteru – třeba výročí kulatých deseti let Sojky a obecně spolupráce Sojky a SdJ. Doufám, že se nás poslední srpnový víkend sjede v Gaisthalu co nejmíc – od otců-zakladatelů přes odrostlé účastníky až po ty, jejichž příchod v radě i vedoucovských týmech netrpělivě očekáváme!

Loučí se s vámi
Váš Pája

Moje milé Sojky,

chtělo by to nějaký originální začátek, co? Hm... ale zrovnička mě nic nenapadá. Mohla bych začít o jaru, o slunci nebo o aprílovém počasí...ale jelikož nejsem Angličanka, co pořád něco plácá o počasí, nepřipadá v úvahu. Taky bych mohla začít o caru a vodce, ale z Ruska pochází možná tak prapraprapraprabába z levého palce, takže taky smrk :o)

OK začnu tak, jak mě všichni znáte...Chi chi cha cha

Asi jako většina z vás miluji cestování... Mám ráda ten pocit, když se autobus rozjíždí, když letadlo vzlétá. Mám ráda pocit dálky, neznáma a dobrodružství. Hodně času trávím na cestách, a tak i dnešní příhoda bude z mých nekonečných cest sem a tam.

„Je tu volno?“, ozvalo se. Než jsem stačila zvednout oči a odpovědět, už vedle mě seděla slečna odhazující zelený kabátek. Jedeme si cestou necestou a kilometry ubíhají jako okolní krajina. Slečna si spokojeně odfrkovala již od druhého kilometru a na desátém se začala ke mně tulit a mačkat. Když už jsem neměla kam uhnout (max. vyskočit z okna), nezbylo mi nic jiného, než rezignovat na pozici měkkého polštáře. Najednou cítím, že pravý roh polštáře (tedy JÁ – konkrétněji moje pravá ruka) začíná nějak vlnout. Oooh oooooh slečně se zdálo cosi o jídle a z úst jí začala kapat H₂O, která pomalu tekla po voňavém rukávku. Během krátké chvíle i

ona ucítila, v jaké jeskyni pramení tato říčka a probudila se z hlubokého spánku. „Sorry,“ řekla, otočila se a spala dál. „Nemáte zač a přijďte znovu!“ :o)

P.S.: Pozor na povodně (rada první).

Konečně pátek a máme tu druhou cestu, která se vine tou samou cestou necestou... ano uhádlí jste...jedná se o cestu z Prahy do naší velké převeliké metropole – nikoliv Zličín, ale ŽATEC... Podle množství lidí, co čekali na bus, by se dalo soudit, že v Žatci dávají něco zadarmo nebo že jsou tu daně nižší. Už držím jízdenku v ruce a hledám si místečko, kam se svalím a kde si tentokrát JÁ udělám z někoho polštář ... kde je kde je ... UPS. No tak lidi, neblázněte a pusťte vaši milou Cůcu sednout. OK...realita byla skoro tak krutá jako reality show VyVolení a já byla ta první, co 80km visela nad někým ....., kdo si pěkně pochrupával.

A vy jste právě dojeli do konce mého psaní, radu si z toho vezměte samiiiiiii. Snad jen vám přeji štěstí na vaší cestě a těm, co se hlásí na střední, přeji toho štěstí mnohem mnohem více. Pfuju pfuju pfuju!!!!!!

Mějte se krásně, vaše usměvavá Zůza

To byl zase dlabenec, co? Od toho posledního Zobačiska...No, ale trůfám si říct, že všechno stálo za to, a tak hurá k jednotlivým akcím. Hned tu první vám přiblížím trochu já...

EVS aneb Školení v podhradí!

Tak jsme se 15. února rozjely se Zúzou do Lipnice nad Sázavou, abychom se něco dozvěděly o tom, kterak vysílat dobrovolníky do zahraničí. Tím jsou myšleni mladí lidé, ve věku 18 – 25, kteří tady u nás v Čechách nevědí, co se sebou, chtějí se naučit cizí řeč, být nějak užiteční, získat praxi... Ti se pak mohou ucházet o grant, díky němuž vycestují do země Evropské unie a pracují tam až rok někde v neziskové organizaci. Sojka díky naší účasti získala certifikát vysílající organizace, takže pokud chcete, můžete se tohoto zúčastnit. Stačí se obrátit na Zuzku (nebo na mě) a uděláme pro vás, co jen se dá.

Každopádně jsem se na školení moc těšila, protože to pro mě mimo jiné byla příležitost, jak po roce vidět Zuzku a ještě se něco nového dozvědět. Ale znáte ty školení, takové to trapně postávání a poposedávání, spousta cizích lidí, zkrátka je to vždycky na začátku trochu nervák. No, tak jsme se celý večer seznamovali, až z toho někteří přítomní pěkně remcali, protáhlo se nám to až moc, ale na druhou stranu, zajímavá sonda do praxe dalších organizací. Sice když vám někdo v půl jedenácté večer obširně vypráví o tom,

že ten koncert, co dělali tuhle pro domov důchodců, byl děsně prima a vy víte, že jste teprve v půlce „seznamování se“ s dalšími organizacemi, to trochu vyděsí, ale budiž.

Jinak už nás pak další dny školili a školili, občas se jim to trochu rozplizlo – což já osobně nerada, protože hned chytám nerva, že bych bývala byla měla důležitější věci na práci, ale ta vidina certifikátu a dalších možností naší milé organizace byla veliká!

Tedy, abych to uvedla na pravou míru, tak já ten certifikát získala pro svého současného zaměstnavatele, nicméně know-how je stejné a ve výsledku je to jedno, přes koho ten človíček vycestuje, hlavně, že se to podaří a někomu to pomůže.

Nebudu vás tu zdržovat dalšími detaily, prostě jsme si to se Zúzou užily a ještě to k něčemu bylo – a vo tom to je. Kromě školení jsme navštívily několikero místních restauračních zařízení, hrob Jaroslava Haška - jo, a víte, proč se ten článek jmenoval Ško-

Všechno se snědlo, ale co z toho se strávilo?

lení v podhradí? Protože jsme bydlely přímo pod hradem!!! Chacháááá!

Tak a stručně něco k dobrovolné službě:

Co je EVS?

- program Evropské unie pro neformální výchovu a vzdělávání
- v rámci projektu mohou mladí lidé pomáhat ve všech státech Evropské unie, v nově přístupujících státech, v Norsku, na Islandu a v Lichtenštejnsku po dobu 6 – 12 měsíců
- poznání nové země, kultury, jazyka, nových přátel

- poznání sama sebe v odlišné životní situaci, nabytí nového sebevědomí a cenné zahraniční zkušenosti
- spolupráce mezi dobrovolníkem, vysílající a hostitelskou organizací

Pro koho?

- pro iniciativní lidi ve věku od 18 – 25 let (včetně), přičemž nabyté vzdělání,

jazykové znalosti ani pracovní zkušenosti NEJSOU pro účast rozhodující

Oblasti EVS

- ochrana životního prostředí
- rozvoj venkova
- sociální a zdravotní péče
- sociální integrace
- umění
- kulturní dědictví
- práce s dětmi a mládeží
- informace pro mládež
- volný čas, sport

Kdo je vysílající a hostitelská organizace?

Vysílající organizace ti pomůže najít hostitelskou organizaci, vyřídit administrativní záležitosti, řešit vzniklé problémy

Hostitelská organizace se stará během projektu o svého dobrovolníka, poskytuje zázemí.

Co je dobrovolníkovi poskytováno?

- příprava před odjezdem
- cesta na místo (a zpět)
- pojištění, víza, další nutné výdaje
- ubytování, strava
- jazykový kurz
- kapesné
- školení (předodjezdové, popříjezdové, střednědobé)

Kde najdeš více info?

- www.youth.cz – Česká národní agentura Mládež
- zuzulajda@seznam.cz

Milí kamarádi,

to, že se 25. února roku 2006 konal další ples našeho spolku, se nemusí vůbec připomínat. Všichni zúčastnění určitě ještě mají v živé paměti báječnou atmosféru únorového večírku, spousta z nás se jistě pousměje nad divokými tanečními kreacemi, ke kterým jsme se nechali strhnout nefalšovaným rock'n'rollem, a snad všechny zahřeje u srdíčka, když si vzpomenou na to, kolik starých dobrých kámošů se zase jednou sešlo pohromadě. Ano, letošní Sojkaples se opravdu vydařil. Při tom všem vzpomínání je mi tak trochu smutno za všechny ty, kteří se z různých důvodů nezúčastnili. No, možná aby to vám nezúčastněným nebylo zas až tak moc líto nebo abyste příští rok měli lehčí rozhodování, jestli přijít nebo ne, bych vám o tom našem plesu mohla tak ve zkratce poreferovat.

Jak již bylo řečeno, ples se konal 25. února 2006, nikoli však v Čelákovících, jak tomu bylo v posledních několika letech, nýbrž v dejvickém baru Escobaras. Skutečnost, že Sojkaples opustil skoro již tradiční prostory čelákovického kulturního domu, mi byla tak trochu líto, ale po prvních pár minutách strávených v Escobarasu jsem se plně aklimatizovala v nových prostorách a na kulturní dům si pak v průběhu celého večera ani nevzpomněla.

Duch celého večera se nesl ve stylu 50. let, Elvise Presleyho a parádního rock'n'rollu v podání skupiny The Rollovers. Účast byla

hojná, na ples si přišlo zakřepčit přes sto návštěvníků a Escobaras doslova praskal ve švech. V průběhu večera se dostalo i na taneční soutěž a na tombolu. O lákavé ceny byl velký zájem, a tak lístky do tomboly zmizely v cukru letu. Hlavní cena – vyuzené selátko, na které se všem sbíhaly sliny – , nakonec putovalo do Německa. No a pak už se jen trsalo a pařilo a nad ránem ples skončil.

Za sebe musím říct, že se mi ta letošní sojka párty zdála prostě super, atmosféra byla výborná, no a organizační záležitosti týkající se tomboly, dalšího doprovodného programu a ubytování mimopražských hostů byly zvládnuté na jedničku s hvězdičkou. Je to zkrátka radost, účastnit se stylové párty na úrovni.

Tak mi tak připadá, že Vy, kteří jste na plesu nebyli, musíte být ještě smutnější než v úvodu mé zprávy. Chápu to. Kdybych prošvihla takovou akci, tak bych asi taky sypala popel na hlavu. Ale nevěšte hlavy posypané popelem a za rok si přijďte zaskotačit s námi!!!!

Všechno se snědlo, ale co z toho se strávilo?

Ahoj táborníci a všichni ostatní,

Sedlice byly zase jednou nejlepší, tak si pojďme připomenout co se za ten nabitý týden všechno událo..

Ocitli jsme se na divadelních prknech a vtrhli do světa velkého šoubyznysu. Producent s režisérem zorganizovali celotýdenní konkurz, protože dobrých herců bylo v našem divadelním spolku pomálu. Herecké zkoušky se střídavě nesly v duchu různých žánrů – kupříkladu neopakovatelné loutkové divadlo, opera s Benim (který opravdu zpívat umí!), tragédie (vzpomeňme Romea a Julii) anebo balet pod vedením primabaleríny Leničky.

Krom hraní divadelních scének jsme měli na práci i spoustu jiných věcí. Zpívali jsme (na playback ale i živě), zocelovali svá těla při karate a „ejrobiku“, malovali vajíčka, kouzlili, soutěžili, a to všechno česko-německy! :)

Ráda bych teď vyvedla z omylu ty z vás, kteří si myslí, že jsme za celou dobu nevytáhli paty ze Sedlic. Takže pozor! My jsme totiž vyrazili na celodenní výlet – a to ne ledajaký. Autobus nás odvezl až do Příbrami, kde jsme si všichni vyzkoušeli, jak nám sluší hornické přilby a prošli zkouškou odvahy při exkurzi po strašidelných dolech.

Zkrátka jsme si to na táboře hemžícím se režiséry, producenty, maskéry, údržbáři,

kuchaři, kaskadéry, kritiky a samosebou také herci a neherci náramně užili a na tenhle týden budeme všichni dloouho (minimálně do Gaisthalu:) vzpomínat. Takže pamatujte: „Všude dobře, v Sojce nejlíp!“

Na konec si neodpustím malé připomenutí Shakespeara..

Romeo (Kristinka) k Julii (Manu):

*„Julie, růže krásná, hvězdo jasná,
Když vidím tvůj útlý pas,
Hladkou tvář a v očích jas,
Hrudník dmoucí, krásné vlasy,
Tak věz, že miluji tě... asi.*

*Julia, du bist so nett
Und überhaupt nicht fett,
deine Brust und lange Beine,
Schatzi, sei bitte meine,
du kannst für mich kochen,
Bis zu meinen letzten Wochen.“*

(c) Kristinka & Lěňa, Sedlice, duben 2006

A po příspěvku od Kristinky následují vaše tagesberichte!

Z.16.D.

Neděle 9.4.06

Ráno v 7:00 jsme vstaly, pro mě ideální čas a měly jsme hodinu na úklid, vysprechování a obléknutí. Potom jsme šly na snídani, dobrá, ale minulý rok byly lepší. Po snídani jsme se rozdělily do skupin. „Němčina“, ta byla super a ta šibenice, co jsme hrály byla třešnička na dortu. „zpívání“, aspoň jsme se naučily ranní a večerní píseň, protože náš zpěv byl nic moc. „Karate“, to mě bavilo, docela mě překvapilo, kolik lidí tam cvičilo.

Oběd, to byla mňamka, měly jsme svíčkovou a moc sem si pochutnal. Odpolední program, to bylo běhání, přemýšlení..., moc jsem se bavil, zvláště obdivuju vedoucí, jak to pořád můžou vymýšlet. Po večeri jsme měly TV program, večer pantomimu a scének, které jsme si připravily, byl super, ale nejlepší bylo poznávání zvuků. Večerní slavnost už byla docela dobrá, když ty písničky už umíme, ale pak jsme šly hajdy na kutě.

Martin Královec

Neděle 9.4.06

Jako každý 1. sojkovo-táborový den jsme strávili dopoledne vevnitř, přecházením ze stanoviště na stanoviště. Na tom se nedá moc zkazit, teda aspoň mě to baví. Akorát chudák bláznivá ukolébavka nebyla nějak moc pochopená, zejména z německé strany, tak se její nácvik na večer nijak nepodepsal, hm. Hlavně se nikomu moc nechtělo zpívat, protože by to bylo moc slyšet, no to přeče nejde! I odpoledne bylo povedený, ale holt sme nevyhráli...

Aneta Büchlerová

Sonntag 09.04.06

Das Vormittagsprogramm fanden alle ganz ok. Vor allem Karate war lustig. Vom Mittagessen waren alle nicht so begeistert, weil die Soße nicht grad die beste war. Nach dem Frühstück haben wir das Beam-Spiel gespielt, bei dem wir die Fernbedienung für den Vorhang suchen mussten. Das Spiel war sehr kompliziert und deswegen fanden es viele doof. Danach gab es Abendessen das war gut. Nachdem wir Freizeit hatten, haben wir einen Fernsehabend gemacht der uns sehr gut gefallen hat. Sowas könnten wir öfter machen weil es wirklich sehr viel Spaß gemacht hat.

Sebastian Heilmaier

Pondělí 10. 4.06

Dne 10. 4. což byl 3. den trvání tábora byl program udělaný tím způsobem že jsme si mohli vybrat z různých možností jak například kurzu švédštiny či kreatyvního psaní nebo také tvoření velikonoční výzdoby kterého jsem se zúčastnila i Já! Bylo to ohromě zábavné přestože tam byly velmi nebezpečné židle. Odpoledne jsme si při přípravovali bom-

Všechno se snědlo, ale co z toho se strávilo?

basticky bezvadné vystoupení které dopadlo docela výborně. Po večerní slavnosti byla většina (větší polovina) z nás unavená a tak jsme se všichni ještě dlouho sprchovali.

Katharina Drechslerová

Pondělí 10.4.06

Dopoledne jsme si mohli vybrat jednu ze čtyř činností. Já jsem šel nejdříve na triky k Léně. Předvedla nám pár těch kouzel a super nám je vysvětlila, že se to dalo pochopit. Takže Lěna v pohodě. Potom jsem šel na grafiti k Domimu, ten byl taky v pohodě, všechno vysvětlil, akorát to kreslení už mi moc nešlo. Odpoledne jsme se rozdělili do sedmi skupin. Každá skupina dostala vedoucího. My jsme měli Kristinu, všechno přinesla, pomáhala, cokoli sehnala. Mě to i docela bavilo, jenom jsem si připadal hrozně trapně. Večer byl nudnej ten kritik podle mě a bylo dobře, že ho Peťa vyhodil.

Dan Máša

Montag 10.4.06

Heute sind wir um 7 Uhr aufgestanden und sind dann, nachdem wir uns gewaschen haben zur Morgenfeier gegangen. Wir singen jeden Morgen ein deutsches Lied und am Abend ein tschechisches. Danach haben wir Neigungsgruppen gemacht wo wir uns zwischen Zaubertricks, Schreiben, Karate, Grafitty und einem Schwedisch Kurs entscheiden konnten. Das hat total viel Spaß gemacht weil wir uns aussuchen durften was wir machen wollten. Danach gab es Mitta-

gessen und wir hatten Freizeit. Dann mussten wir uns in Gruppen auf eine große Musikshow vorbereiten. Ich mag basteln nicht so gern aber es hat trotzdem Spaß gemacht. Am Abend haben wir dann an der Show teilgenommen. Jeder hat sich blamiert, das war ziemlich lustig. Dann sind wir zur Abendfeier gegangen und haben noch einmal zum Abschluß des Tages gesungen. Danach war Bettruhe. Insgesamt war es ein sehr anstrengender aber auch schöner Tag.

Stefanie Seitz

Úterý 11. 4.06

Dopolední program – Beseda – téma: Německo, balónky

Dopoledne jsme si všichni posedali do kruhu, rozděleně Češi a Němci. Dostali jsme lístečky, na které se mělo napsat, co nás napadne o Německu. Pak začala beseda na téma „Historie o současnosti Německa“. Popravdě – tento dopolední program se mi líbil zatím nejméně ze všech. Přijela jsem si sem odpočinout od školy a najednou do mě někdo hustí data a fakta, atd... Navíc napros-

to nezáživnou formou – mluvení a mluvení a mluvení... Málem jsem tam usnula, nudila se k smrti a kreslila si po ruce. Pak nám rozdali balónky, které jsme měli nafouknout a napsat na ně náš nejlepší zážitek s Němcem. Opravdu nechápu smysl této činnosti. Možná tak výzdoba jídelny, jelikož se tam balónky rozvěšily.

Odpolední program – hry venku, přípravy na divadlo.

Odpoledne jsme si šli trochu zařadit ven. To byl výtečný nápad! Trocha čerstvého vzduchu přišla vhod.

Začali jsme hrou „Hutututu“. Nebudu vysvětlovat pravidla, ale je výborná. Málem jsem se potento smíchy. Pak jsme si dali „Rybičky“ a „Mrazíka“ a já nevím co ještě. Byl to skvělý program! Uvnitř to ale potom bylo horší. Byli jsme rozděleni do skupin a měli jsme vyrábět loutky, pochodeň, VIP kartičky... Jelikož neoplývám kreativními nápady ani fantazií+vůbec neumím kreslit, toto mě moc nezabavilo. O mém králi si ostatní mysleli, že je to čert, atd. Na druhou stranu se tento program mohl líbit těm, co rádi kreslí... Člověk se nikdy nezavděčí více lidem....

Večerní program – rozdělení do skupin dle barev, soutěžení.

Na večer jsme byli rozděleni do družstev podle barev. Myslím, že to byl supr-dupr nápad. Všichni sháněli oblečení své barvy... Já nakonec na sobě neměla ani kousek svého oblečení a většinu jsem zase popůjčovala. Pak se mezi jednotlivými družstvy soutěžilo. Např. „běh alá vajíčko“ – musela se překonat

dráha s vajíčkem na ploché lžici – nadlidský úkol, ale zvládla jsem to i celé naše družstvo. Nakonec šel zástupce z každého družstva na startovní smeták (koště sloužilo jako startovní čára), vedoucí jim řekli, co mají nejrychleji přinést, např. tužku, plyšáka, spodní prádlo se srdíčky,... Já měla za úkol sehnat list papíru, kde bude napsáno slovo „Toast“. Vyřítla jsem se po schodech, rozrazila dveře, vyrvala šuplík z nočního stolku, vytáhla blok+tužku (proč to nepíše? Aha, mám to vzhůru nohama), vyryla slovo Toast, letěla – ano! doslova! – ze schodů, div jsem se nezabila a s jekotem se vřítla do jídelny... bohužel až třetí... Naše černé družstvo prohrálo o 1 bod s červeným...

Toto byl opravdu bezva večer, při konci programu mi adrenalin vystoupil na maximum a skvěle jsem se bavila! Máte za 1!!!

Kár'a Šilová

11.4.06

V úterý 11. 4. jsme se probudili do ně zrovna nejlepšího počasí, proto mi odpadlo ranní běhání. Dopolední program se jmenoval Sojka+Sdj. Byli jsme rozděleni na dvě

Všechno se snědlo, ale co z toho se strávilo?

skupiny. Na jedné straně Češi a na druhé Němci. Cílem programu bylo, aby jsme se dozvěděli něco o historii obou sdružení, odstranili vzájemné předsudky o té či oné straně a dozvěděli se něco o historii obou zemí. Tento program byl celkem zajímavý.

Odpolední, pro mě velmi zajímavý program, se odehrával na volejbalovém hřišti. Začali jsme hrou, která pro mne a myslím že i pro ostatní byla ta nej, s názvem HUTUTUTU. Poté jsme hráli ještě typické hry Mrazík a „rybičky, rybičky rybáři jedou“, které už tak zábavné nebyly.

Večerní program s názvem který si už nepamatuju byl o sportovním vyžití. O tomto programu se mi psát moc nechce, jelikož skupina ve které jsem byl byla až poslední což mi nedělá moc dobře, ale objektivně musím říct že to byl dobrý večer.

Alfred Kočí

Dienstag 11.04.06

Nach dem Frühstück haben wir SDJ SOJKA – was ist das? Gemacht da ging es um die Geschichte der beiden Vereine. Es hat lange gedauert aber die Betreuer haben sich Mühe

gegeben es so spannend wie möglich zu machen. Danach sind wir noch ein bisschen raus gegangen und haben Tummelspiele gespielt weil es die einzige Stunde war wo es heute nicht geregnet hat. Als wir dann rein gegangen sind, gab es sofort Mittagessen und danach hatten wir Freizeit. Wir waren schon ziemlich müde und sind dann eingeschlafen. Also wir dann wieder aufgewacht sind mussten wir einige Sachen für die große Castingshow vorbereiten. Wir mussten z.B. Erkennungszeichen für unsere Gruppen und ein Bewerbung schreiben.

Danach gab es Abendessen. Nachdem wir ein Freizeit hatten haben wir einen voll coolen Aktion Abend gemacht, wo wir Sachen aus den Zimmern holen durften und alles mit ganz viel Bewegung war. Der Tag war heute wirklich toll und ich freue mich auf morgen.

Konstantin Klinger

Středa 12. 4. 06

Tento den byl velmi zvláštní snídali jsme o půl hodiny dřív a když jsme vyšli z pokoje uviděli jsme na chodbě svázané všechny naše boty. O půl osmé jsme měli snídani a vedoucí nám řekli, že za půl hodiny máme být v jídelně i s ručníkem, plavkama a teplým oblečením. Asi o půl desáté pro nás přijel autobus, kterým jsme jeli do muzea, ve kterém jsme se rozdělili na Čechy a Němce. My jsme šli do dolu Anna a Němci jeli vláčkem podívat se na jiné doly a pak se to prostřídalo. Po výletu v dolech jsme jeli do Příbrami, kde jsme plnili soutěžní úkoly. A nakonec jsme jeli do aquaparku. Tenhle tábor se mi moc líbí,

Z.20.D.

protože tady je hodně překvapení navštívili jsme hodně míst například doly, které bych normálně nenavštívila. Díky tomuhle táboru jsem objevila hodně nových her. A určitě přijedu znovu.

Kamila Pazourková

Středa 12. 4. 06

Hned po ránu jsme se dozvěděli, že máme půl hodiny do ranní slavnosti, takže pápá sprcho...potom jsme si museli rychle sbalit, což jsem tentokrát stíhala, a jelikož jsem tušila, že se budu moct při „návštěvě opery“ osprchovat, tak mi málo času ráno vůbec nevadilo.

Nastoupili jsme do autobusu a rozjeli se směr Příbram. Dozvěděla jsem se spoustu nových věcí. Třeba že v cukrárně u náměstí jsou hrozně protivný číšnice nebo , že z technických důvodů je zavřeno v divadle ☺ Když si všichni pořídili, co potřebovali (hlavně tkaničky☺), šlo se do divadla. Divadlo je sice fajn, ale náhradní program byl přece jenom lepší ☺ Škoda, že nemohli do bazénu vsichni ☹ Nejvíc se mi líbil TURBO tobogán ☺

Večer nemohl skončit líp než didžinou.

Tenhle den sem si fakt užila, byl hodně super.

Lěňa Rambousková

Mittwoch 12.04.06

Heute mussten wir in der Früh schneller sein als sonst weil wir heute Ausflug hatten. Wir sind in eine Stadt gefahren die Příbram hieß. Als wir dort ankamen haben wir eine

Stadtralley gemacht, die total schwer war. Nachdem hatten wir Freizeit und sind was essen gegangen. Nachdem wir was gegessen hatten, sind wir ein bisschen in die Stadt zum shoppen. Auch ein Ausflug in die Oper war geplant weil wir heute das Thema Oper hatten. Als wir bei der Oper ankamen war sie leider geschlossen obwohl ich glaub dass die Betreuer uns nur ärgern wollten. Gleich gegenüber war ein Schwimmbad in das wir dann gegangen sind. Leider dürfen die Jungs mit ihren langen Schwimmhosen nicht rein und mussten in die Sauna. Eigentlich war das Schwimmbad ganz schön aber es war blöd dass so viele draußen bleiben mussten. Am Abend gab es dan noch eine Disko die leider viel zu kurz war aber trotzdem lustig. Danach sind wir ins Bett gefallen weil wir total müde waren. Es war ein total toller Tag.

Milena Heindl

Drazí,

co vám mám povídat, ale právě v této době pro mě osobně pěkně přihořívá a přituhuje aneb jde do tuhého. V několika málo příštích měsících se toho totiž z mého pohledu uděje tolik podstatného, důležitého, že mě z toho až hrůza jímat začíná. Začínám být rovněž napnutý jak struna nebo chcete-li – chytám nerva. Jen posuďte: začátkem června velké volby (parlamentní), v průběhu mistrovství světa ve fotbale, na konci pak mé dvojí jazykové zkoušky, v červenci Robíí v Pešti, v srpnu po již neodmyslitelných Gaisthalech 10 let Sojky a následně volby malé (sojčí). Úplná smršť událostí, kdy jedna je důležitější než druhá.

Takový volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky (úplně správně řečeno), to je pro mě událost vskutku sváteční. Jsem totiž homo politicus neboli člověk politický a ačkoliv se nemohu a ani nechci politicky angažovat v rámci nějaké strany, tak politiku ze všech stran sleduju, zkoumám, pitvám. Úplně nejradši mám ty různé pestrobarevné grafy a koláče, výzkumy, průzkumy, statistický údaje o tom, jak například volila skupina malířů-natěračů či skupina osob s velikostí nohy 45. U voleb toho všeho bude požeňnaně, a tak už se na ně můc těším, je to pro mě prostě svátek. A tak vězte, že 2. června se vyšňořím do svého nejhezčího kvádra z mých celkem dvou kváder a rozhodným, přímým krokem se v nejbližším možném termínu vydám

směrem k volební urně. Následujícího dne po uzavření volebních místností, tj. po 14.00 hod. mi rovněž nevolejte, neshánějte a nerušte mě, stejně byste měli smůlu - budu totálně nekontaktní. Budu totiž přilepen na televizní obrazovku a s tužičkou v ruce si zaznamenávat první povolební odhady a čísla. Bude to prostě žůžo! A snad to taky dobře dopadne, že...

Monte Carlo kasino, nekončíme, ale jedeme dál. Jakmile pro mě skončí taškařice jedna, už už začne taškařice jiná, neméně vzrušující, a sice MS ve fotbale. Tentokrát dokonce, pro nás stylově, u našich západních sousedů a přátel v Německu a navíc po 16 letech konečně za účasti našich kopálistů. To bude taky něco, něčičko! Program na červnové odpoledne a večery už tak mám předem daný, neboť to bude úplná a hlavně každodenní zápasová smršť (ještěže máme doma dvě televize...). Důvodně navíc předpokládám, že zápasy našich budeme i za účasti drahých poloviček sledovat někde na zahrádce u plátna, čímž zabijeme hned dvě mouchy jednou ranou. Už se opravdu se těším, a moc. K tomu všemu mám takový lechtání na zátylku, že to naši „kuci“ dotáhnou opravdu daleko... Radost z fotbalu mi jenom trochu kazí vědomí, že v průběhu června se budu muset chca nechca věnovat Deutsch a English, ze kterých budu 20., respektive 26. vykonávat v rámci své práce zkoušky. Nutno dodat, že dobrovolně vykonávat... Ale tomu už jsem se zevrubně věnoval ve svém minulém příspěvku, jen vězte, že přípravy na

obou frontách více či méně intenzivně nadále probíhají...

Další adrenalinová záležitost je na mě nachystaná 19. července v maďarské Budapešti, kde se společně se svojí drahou ženou a několika desítkami tisíc šílených náctiletých fanynek osobně zúčastním koncertu potetovaného Boba Williamse, a to, držte se, na „stojáka“ přímo v největším kotli pod pódiem! Opět jedna z mých premiér... Tento kulturní bod mého privátního programu však není nic proti tomu, co bude následovat o čtvrtém víkendu letošního srpna. Oslavy 10 let té naší Sojky ve mně opravdu vzbuzují mišmaš radosti, melancholie, dojetí, vzrušení a nervozity, kdy se k lehkému lechtání na zátylku přidává těžké lechtání ve všech pórech mého těla. Bude to pro mě osobně velmi významná a důležitá událost, a to nejen kvůli tomu, že se Sojka těch 10 let ve zdraví a ve skvělé kondici dožila, ale i kvůli tomu, že se se staršími z vás s Davou sejdeme LEDA v lese..., na což se již teď průběžně rovněž netrpělivě a pečlivě připravujeme.

Prostě toho bude moc, bude to vzrušující a nenudný čas. Co si k tomu všemu přát? U velkých voleb si všichni přejeme šťastnou ruku a hojnou účast voličů (doufám, že Sojky půjdou příkladem), na fotbalovém šampionátu pak přesnou mušku i důslednou obranu kluků z pole a chladnokrevný klid gólmana, ke zkouškám mi prosím přejte, ať se při nich moc neztrapním, u příležitosti Bobova vystoupení na nás myslete, ať nás

tam neušlapou... A k té naší desítce si pak všichni přeje, ať se nám její oslava vydaří, ať úspěšně vkročíme do desítky další a ať se v noci ztratíte leda ve vesnici... K volbám našim, malým, sojčím si zatím není třeba nic moc přát, k tomu budu mít ještě dostatek příležitostí. A navíc – z nich strach nemám!

Tak zatím a mějte se, jak nejlíp chcete.

váš Leo Poldík Černý

Sprechen Sie Deutsch mit Léňa

Servus, was ist da los?

Taky vám to ještě chybí? Teda, abychom se drželi našeho titulku – taky to tak *vermissujete*? Nejmenuje se todleňcto čirou náhodou „Sprechen Sie Deutsch mit Léňa“? Jmenuje. A Léňa jsem já, že jo. Ale správně *auf Deutsch* je to vlastně *Lenja* :)

No, to by zatím asi stačilo, už toho bylo *genug*.

Abychom se vrátili k *Sedlitzim* – ještě otíráte poslední *Tränen* z oka, píšete si *Nachrichten* s novými *Freunde* z *Deutschlandu* ze svých hypersupermoderních *Handys*, nebo jste zůstali u trošku staromódních *Briefů* na papíře? Nebo e-mail? Vidíte, to je stejný česky i německy. Akorát *auf Deutsch* je to TA e-mail. Divný, co?

Anebo už jste všichni OK a těšíte se do Géčka? To už je přece jenom chvilka, ještě musí uběhnout *Juni*, *Juli* a v *Augustu* už tradááá *nach Gaisthal*! A je úplně jedno, jestli na *Klassik* nebo *Junior*, protože všichni víme, že tak jako tak – neboli *sowieso* – to bude *geil!!!*

Ještě jsem tak přemýšlela, co vám sem dám jako takový bonbónek... A protože mám zrovna děsnou chuť na zmrzlinu a určitě nejsem sama, kdo jí tak miluje, tak tu teď můžete najít různé názvy zmrzlinových příchutí. Ňam Ňam, úplně se mi sbíhají sliny:

Schokolade

Vanille

Stracciatella

Yoghurt

Himbeere

Blaubeere

Aprikose

Erdbeere

Zitrone

Quark

Topfen

Ananas

Pistazie

čokoládová

vanilková

straciatella

jogurtová

malinová

borůvková

meruňková

jahodová

citrónová

tvarohová (Německo)

tvarohová (Rakousko)

ananasová :)

pistáciová

Výcuc ze sojčích zasedání

Místo konání: Železná Ruda

Datum: 29. 12. 2005

Přítomní radní: Pavel Bobek, Magdaléna Černá, Michal Janoš, Lukáš Kadleček, Tereza Pražská, Tomáš Pavlíček, Petr Špičan, Monika Ženišková

Nepřítomní: Veronika Linková

Přítomní přisedící: Kristina Klapalová

Čestná účast: Leopold Černý

Témata: vyhodnocení všech podzimních akcí, potažmo celého roku 2005, organizační záležitosti ohledně připravovaného plesu v Praze na Bořislavce, personální obsazení velikonočního tábora v Sedlici

Místo konání: Praha

Datum: 24. 2. 2006

Přítomní radní: Pavel Bobek, Magdaléna Černá, Michal Janoš, Lukáš Kadleček, Tereza Pražská, Petr Špičan, Monika Ženišková, Veronika Linková

Nepřítomní: Tomáš Pavlíček

Přítomní přisedící: 0

Čestná účast: Leopold Černý

Témata: poslední příprava před plesem, Velikonoce 2006, jednání o zamýšleném přesunu sídla spolku z Brna do Čelákovic

Místo konání: Nová Role

Datum: 18. 3. 2006

Přítomní radní: Pavel Bobek, Magdaléna Černá, Michal Janoš, Lukáš Kadleček, Tereza Pražská, Monika Ženišková, Veronika Linková, Tomáš Pavlíček

Nepřítomní: Petr Špičan

Přítomní přisedící: 0

Témata: příprava na nadcházející diskusi s partnerskou organizací SdJ, dohady o místě konání příštího plesu v roce 2007, organizace velikonočního tábora, naplánování oslav 10. narozenin Sojky

Místo konání: Sedlice

Datum: 15. 4. 2006

Přítomní radní: Pavel Bobek, Magdaléna Černá, Michal Janoš, Lukáš Kadleček, Monika Ženišková, Tomáš Pavlíček, Petr Špičan

Nepřítomní: Tereza Pražská, Veronika Linková

Přítomní přisedící: Kristina Klapalová, Petr Vondruška, Zuzana Koslerová, Jan Pavlíček

Čestná účast: Leopold Černý

Témata: zhodnocení velikonočního tábora, zamýšlení nad místem konání pro příští rok, personální obsazení letních táborů, přípravy oslav 10 let Sojky

Ahóój!

Ou jé, rakenrool, ou jé rakenrool... Jejda, ještě teď, když si vzpomenu na ples, tak se mi natřásá celý tělo. To byla zas taškařice! Co vy, líbilo se? Jo? No to je paráda! Chtěli byste si trochu zavzpomínat na celou tu atmosféru, nasát zas trochu toho rakenovýho rollu? Dobře, máte to mít!! Následuje totiž vaše nejoblíbenější, parádní Špejčova rubrika! Dneska jsem ji teda pěkně vystřihl, to vám teda povim. Tak si vezměte nůžky a stříhejte! Teda do papíru, myslím... Ještě si vezměte k ruce nějaký ten klíč, aby se vám to celý nerozpadlo, že. A vy, kdož jste na plese nebyli, netruchejte! Samozřejmě, že můžete kutit taky!

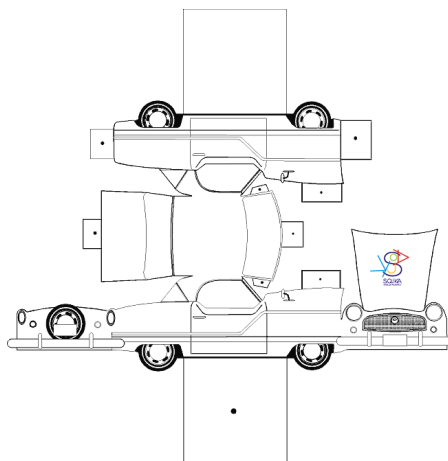
Jak jste si již všichni všimli, pro dnešek jsem si pro vás připravil speciální rakenrolový Sojkarakenautoroll. Můžete si ho dát na výstavku nebo si s ním můžete jezdit po pokoji a zpívat „ou jéé rakenroool, ou jééé rakenrool“, taky si ho můžete dát na desku, až budete poslouchat Elvise a koukat se, jak se hezky točí, nebo vám může posloužit jako rámeček pro fotku ze Sojkaplesu... Prostě fantazii se meze nekladou. Máte taky jedinečnou možnost celé auto nabarvit, aby bylo krásné! Pokud budete mít po ruce digitální foťák, tak nám můžete poslat nějaké hezké fotky!!

A teď mi již nezbývá nic, než jen zakončit dnešní rubriku s novým pozdravem „stříhu zdar!!“

Mějte se nej!

Zdraví Pěťa Špigy Špejča Špígl Špigloid!

Z.26.D.

Vystřihovánku najdete na zadní straně obálky!

Přátelé, kamarádi. Do léta už to všechno uteče co by dup a všichni se sejdeme v Gaisthalu. Ať už na táborech nebo na deseti letech, zkrátka jupíí, těšte se moc a moc, protože když Sojka křídla vzpíná, pak je nám vždycky prima!

Za redakční radu a za partu všech vašich sojčích kamarádů se s vámi loučím a těším se na skládanou :)

Madleska bez leska

Z.27.D.

